



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 18751/2022**  
**08.03.2023. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Крагујевцу, ради уплате доприноса за здравствено осигурање, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5367/21 од 26.10.2021. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5367/21 од 26.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5367/21 од 26.10.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 7900/20 од 25.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој уплати доприносе по основу обавезног здравственог осигурања, за период од 01.11.2013. године до 26.02.2014. године, на износ од 8.897,67 динара, по стопама које ће важити на дан уплате, да о извршеној уплати достави доказ тужилци. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 5367/21 од 26.10.2021. године, одбијена је жалба тужилца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права. Наиме, предмет тражене правне заштите је

уплата доприноса за здравствено осигурање на име корисника новчане накнаде за случај незапослености. О праву тужиле одлучено је применом члана 78. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености, према коме корисник новчане накнаде има право на здравствено осигурање за време остваривања права на новчану накнаду, који доприноси су садржани у новчаној накнади, а уплату предметних доприноса надлежном фонду врши Национална служба за запошљавање, па су одлуке у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, као у овој парници.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради уплате доприноса поднета је 17.09.2020. године, а предмет спора је захтев за уплату доприноса за здравствено осигурање на основице додатка на плату по основу мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености (правноснажном и извршном пресудом укупно је досуђен износ од 8.897,67 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић